

Stald KTAS's tur til Irland

Af Lili Sander

Med ydmyghed vil jeg forsøge at beskrive en ubeskrivelig dejlig tur – som oplevet/husket af undertegnede.

Først en stor TAK til Merete Gorm og Bent Rejkjær for at turde kaste sig ud i at arrangere Stald KTAS's første tur med galop som tema. Det var præcis de rigtige mennesker med de helt rigtige ideer og forbindelser som I havde kontakten for at få strikket denne fantastiske tur sammen – som selvfølgelig fik deltagelse af de helt rigtige 31 glade mennesker.

Torsdag d. 12. september mødtes vi i Kastrup Lufthavn kl. 18, og efter de sædvanlige gøremål samt en god flyvetur om end med en lidt hård landing var vi endelig på den lysegrønne ø. Herefter kørte vores buschauffør Robert Moore os til Naas/Kildare, hvor vi blev indkvarteret på The Osprey Hotel i de mest luksuriøse værelser jeg længe har set.

Besøg hos træner

Efter en god nattesøvn og en endnu bedre morgenmad (dog uden ost – men med masser af varme ting og sager) var vi klar til at tage på besøg hos Michael Halford – Irlands 3. bedste træner. Vi fik en meget inspirerende rundtur på hans træningsfaciliteter, og han fortalte, at han selv havde bygget det hele op fra bunden. Han startede med en kæmpe stor bar mark for 6 år siden og havde nu 60-65 heste i træning med flotte velholdte stalde, 3 gå maskiner til hver 8 heste, svømmebassin, folde og træningsbane. Han kendte hver og en af sine heste på udseende og sindelag – gik en runde hver morgen og aften for at hilse på og bemærkede sig, hvis der var ændret spisevaner eller opførsel. Han fortalte, at han gik meget op i at omgive sig med det bedste personale (16 ansatte) og finde de rette løb til hestene samt snakke med ejerne. Pengesagerne måtte revisoren og banken finde ud af i fællesskab.

Han havde et par af Hans Højhed Aga Kahns heste i træning, heriblandt DABADIYAN (født 2010) som kunne være et bud på en kommende vinder af Melbourne Cup, og vi hilste også på de to heste med vinderchance som skulle starte dagen efter mens de ladede op i folden.

Efter en times tid skulle vi videre. Med i bussen hele dagen og på hele resten af vores tur havde vi vores egen guide fra Irish Thoroughbred Marketing (ITM). Han hed Martin Buick (søn af Walter Buick som nogen husker som jockey fra Klampenborg Galopbane), og Martin var en meget dygtig guide der gav os en virkelig en fin service på resten af turen. Og så talte han sørme norsk. Vi fik blandt andet at vide, at Irland kun har 4,5 millioner indbyggere men er verdens 4. største producent af fuldboldsheste med 4000 føl pr. år.

Irish National Stud

Næste stop var The Irish National Stud – sikke et sted. Vi fik en fremragende rundtur. Indenfor i staldene så vi "the living legends" (de levende legender), som var 4 pensionerede berømte top væddeløbere der fortjente et værdigt otium. Én af dem var Vintage Crop der vandt Melbourne Cup i 1993 som 6 årig. Nu var han så altså blevet 26 år og stadig flot. Udenfor, og taget ind fra folden samt behørigt præsenteret for os, så vi hingstene Big Bad Bob – det nye håb for fremtiden, Lord Shanakill og Invincible Spirit – den absolutte tophest og stutternets pryd, som også blev fremvist for Her Majesty Queen Elizabeth den 2. i 2011, da hun var på statsbesøg fra England. Det koster "kun" knap en ½ million danske kroner at få sin hoppe bedækket af Invincible Spirit. Det er mere end 10 gange så meget som en bedækning koster hos stutternets andre hingste.

Vi fik et fint katalog og en Big Bad Bob kasket til tage med os hjem.

Alle hingstene havde kæmpe folde med eget navneskilt på samt meget store bokse med glastag, så stjernerne kunne skinne ned på dem. Det mindede lidt om små rækkehuse i et fint kvarter.

Vi fik også set deres hestemuseum, deres fine park og en helt fantastisk japansk have, der symboliserede en del af livet fra start til slut inden vi sluttede med en god frokost og lidt shopping i deres butik.

Skole for kommende jockeys

Herefter gik turen til Racing Academy & Centre of Education (RACE) hvor der uddannes jockeys. De unge mennesker kommer fra alle verdenshjørner, og deres uddannelse indeholder ALLE aspekter af det at blive/være en jockey. Vi fik at vide, at uddannelsen ikke bare omhandler heste og væddeløb men også kommunikation, etikette, tøjvask/strygning, rengøring, kunst, matematik, madlavning med få kalorier så de kan holde vægten, hjælp fra diætist, fornuftig og hensigtsmæssig fysisk træning, karriereplanlægning, økonomi, råd fra revisorer. Uddannelsen er gratis og de tjener 300 kr. om ugen.

Det er også muligt at blive uddannet til beslagsmed. Vi mødte et hold der var ved at gøre klar til deres svendeprøve dagen efter. På 2 timer skulle de lave 5 forskellige special hestesko ud af en stang metal.

Hestene der arbejdes med på RACE er ”udlånt” (skænket) af diverse hesteejere som ikke længere kan bruge dem til hverken væddeløb eller avl. Nu kan de så gøre nytte på denne måde, og det er et meget værdsat bidrag til driften. RACE havde 40 års jubilæum i den weekend vi var på besøg, og det skulle fejres med besøg af gamle elever m.m.

Champagne og rabatkuponer

På vejen hjemad stoppede vi lige i Designer Outlet Shopping i Kildare Village, hvor vi blev modtaget i deres VIP lounge med champagne og rabatkuponer inden vi blev sluppet løs i ”den lille by” med masser af butikker med mærkevarer. Efter en times tid med indkøb af lidt af hvert fra sweater til vin kørte vi tilbage til hotellet og efter en kort pause var vi klar til at tage ud at spise på Hanged Mans restaurant. Der var meget dejlig mad – men der var alt for mange løgringe (”dette forstås nok kun af dem der var med på turen”).

Bent havde også en lille quiz med til os med både galopspørgsmål og almen viden – der var mange fine præmier – TAK

Efter en meget lang og begivenhedsrig, indholdsrig samt lærerig dag sov de fleste vist ganske godt zzzzzzzzzzz

Aga Khans stutteri

Næste morgen var vi helt klar igen og tog på besøg på Aga Khans stutteri Gilltown Stud – et enormt stort og meget smukt og virkelig velholdt sted med flere skulpturer af berømte heste - f.eks. Shergar – hesten som blev bortført og siden aldrig fundet igen.

Vi så hingsten over alle hingste Sea The Stars. Bedækningsprisen er lidt over 600.000 DK., hvis nogen skulle være interesserede. I 2012 blev 140 hopper bedækket og i 2013 blev det til 150 hopper. Det er sket at der er hopper der er blevet afvist, f.eks. på grund af, at afstamningen ikke var interessant nok.

Vi tog derfra med et utroligt flot katalog samt et tip om, at hoppen Verima af egen avl meget vel kunne gå hen og vinde Melbourne Cup i år.

Stutteriet har to hingste mere, men de var i henholdsvis Australien og New Zealand. Så efter at have afsluttet sæsonen i Irland tager de lige den anden verdensdels sæson også.

Besøg på sadelmageri

Herefter besøgte vi et meget gammelt og velrenommeret sadelmageri (Berney’s Saddlery), hvor det var 4. generation som regerede og både 3. og 5. generation hjalp til, mens 2. generation bare kom på besøg. Det var meget fascinerende at se den omhu de viste for håndværket og studere, hvordan de laver en håndlavet sadel og trenser. Alt blev syet på en 100 år gammel symaskine. Også her blev der købt lidt ind af de mindre ting såsom hatte, kasketter og tasker.

Til væddeløb på The Curragh

Så var det tilbage til hotellet og slappe lidt af inden det var tid til at tage på The Curragh, som er Irlands største galopbane (de har hele 23 galopbaner). Og sikke en oplevelse. Vi var ITMs gæster og de var uovertrufne værter. Vi fik vores egen lille suite med adgang til egen overdækket balkon, hvorfra vi kunne overvære løbene på den enorme bane. Indenfor kunne vi følge løbene på en skærm som også viste odds og resultater m.m., og der var ikke langt til en spillebod. Vi tog godt for os af lækre sandwich, kager, øl, vin, sodavand og kildevand – ”selvfølgelig” ikke bare ad libitum men alt var ganske gratis og serveret af en serviceminded pige. Snakken gik og der blev ikke bare spillet en del men også vundet pænt. Mange havde satset på Michael Halfords to heste som vi havde set dagen inden, og sørme om ikke de begge vandt, og flere af os hilste også efterfølgende på træneren og fik sagt tak for sidst.

Atter rundede vi hotellet inden vi skulle ud at spise på The Brown Bear – suverænt lækker mad – og snakken gik lystigt ved bordene og Per holdt en fin tale.

Det blev sent inden vi kom hjem og gik på hovedet i seng efter endnu en dejlig dag.

Dublin

Så var det slut i ”hesteland” og farvel til ”vores hjem”. Af sted gik det til hovedstaden Dublin, hvor vi havde 4 timer til rådighed til fri disposition inden turen gik til lufthavnen. Der blev tid til sightseeing både med bus og til fods samt shopping, gåtur i park, besøg på Jameson Distillery og museum, afhængig af hvad hver især foretrak.

Vi ankom søndag ved 20-tiden til Kastrup Lufthavn trætte, mættede af og tilfredse med de mange oplevelser og indtryk.

P.S.

Henriette tog en masse fantastiske billeder som ER lagt på Stald KTAS's hjemmeside.

P.S.S.

Det var en overraskelse og en stor fornøjelse, at der var så mange travfolk med på en galoptur. Jeg hørte fra flere, at de havde nydt ikke bare turen men også fundet det interessant og spændende samt lærerigt.